

Leitarniðurstöður fyrir: AUM úr Agni Yoga bókunum

Lauf úr garði Morya I (2)

Agni Yoga (3) »

Óendanleikinn I (1) »

Óendanleikinn II (0)

Helgivaldið (0)

Hjartað (1) »

Eldheimar I (2) »

Eldheimar II (0)

Eldheimar III (2) »

Ákallið (40) »

Bræðralagið (2) »

Æðri heimar (0)

Lauf úr garði Morya I

Lauf úr garði Morya I

1. Með helgi í lífinu, gætið gimstein gimsteinanna.

Aum Tat Sat **Aum**!

Ég er þú, þú ert ég – hluti hins guðdómlegs sjálfs.

Baráttumenn mínir! Lífið þrumar – farið gætilega.

Hætta! Sálin gætir að varúð sinni!

Heimurinn erí ringulreið – stritið að frelsun.

Ég mun vekja blessun til handa þér.

Frelsunin mun verða þín!

Lífið nærir sálina.

Stritið að því að upphefja lífið,

og fyrir skilningi á hreinleikanum.

Setjið til hliðar alla fordóma – hugsíð frjálst.

Verið ekki niðurdregnir, verið fremur fullir vonar.

Flýjið ekki lífið, heldur gangið veg frelsunarinnar.

Þú og ég – saman í anda.

Eitt musteri fyrir alla, –fyrir alla, einn Guð.

(Margir heimar), eru í heimkynnum þess Almáttuga.

og heilagur andi fyllir þar allt.

Agni Yoga

Agni Yoga

144. Barmafull í anda! Það köllum Við það fólk sem á grunni reynslu sinni úr liðnum æviskeiðum og ákvörðun þeirra að leita, að útvíkka vitund sína, nær skilningi á þróuninni. Ef sumum finnst þessi skilgreining óvísindaleg, segið þá, „Getum við borið mikinn leitanda á andlega sviðinu saman við orkupéttir?“ Já, því þannig er ytri orku hlaðið upp og afhlaðið þegar þörf er á. Álagið er mikið þegar hleðslan er mikill, en tíminn ekki kominn, því starfstækið hefur innbyrt sérstaklega hættulega þætti sem tengjast Frumefninu.

Frumefnið sjálft—*Materia Matrix*—gengur ekki niður í jarðarsviðið vegna hvirfla smitaðra lægri sviða. En svokallað *Fohat*, sem er afsprengi Frumefnisins, getur náð jarðnesku yfirborði í neistaformi og er jafnvel sjáanlegt þegar sólargeislar skerast við plánetugeisla og litast eftir efnissamsetningu geislans.

Til viðbótar *Fohat*, verður jarðneskt yfirborð fyrir flæði geislandi efnis, *Materia Lucida*. Sumir geta séð það sem geislandi strauma og ljósbletti í loftinu. Slíkar birtingar kunnu að vera álitnar sérkennileg sjón eða jafnvel gölluð sjón. En þekking mun sýna dýpri merkingu sem þau hafa á líffærin.

En þegar þau eru viðurkennd, hafa neistar *Fohat* og straumar *Materia Lucida* uppbyggandi áhrif, því þau fylla andann skilningi á nauðsyn þróunar. Á hinn bóginn eru þau hluti af eldi frumpáttarins, þau brenna og valda hitun orkustöðvanna. Birting þessa frumpáttar er hægt að bera saman við skýrustu liti í eldingu; en litirnir í henni eru takmarkaðir, en litbrigði ljósneista *Fohat* eru ofar ímyndaraflinu. Ljós *Fohat* er hægt að bera saman við ljósbrot bestu kristala. *Fohat* nærir fínni orkusviðin og leggur leiðina til fjarlægari heima, en *Materia Lucida* vefur styrktarnet vitundarinnar. Annað styrkir en hitt leiðir á veg takmarkalausrar fullkomnunar. Þetta eru hinar fögru gjafir hins Mikla Ákalls, **Aum!**

Agni Yoga

158. Fólk álitur sig geta náð fullkomnun með mörgum aðferðum. Þessar margvíslegu hillingar róa meðalljónin. En við höfum aðeins tvær leiðir í lífinu: annað hvort skynsamlega og af ákafa getum við leitað skilnings á **Aum**, eða liggja eins og trédrumbur—sjálfhverfur og fátækur í andanum—sem gerir ráð fyrir að eigin örlög séu í höndum einhvers eða annarra.

Við gætum haldið að sönn leit að skilningi á æðri möguleikum ættu hugmannsins í lífinu að mestu leiti. En í veruleikanum er ljós þekkingarinnar hulið af hefðbundnum kreddukenningum trúarbragðanna; og maðurinn sem á að vera hugsuður, dýrkar dimmar fyrirmyndir sínar og hengir á sig verndartákn án þess að skilja merkingu þeirra tákna. Endurtökum þetta til allra sem eru sofandi í dimmu dagsins.

Það er ekki til nein hálfvelgja; annað hvort er það leit og strit eða lamandi kuldi dauðans. Leitin fyllist gleði við kosmískan skilning, en stirðnun dauðans fylgir hryllingur.

Stjórnvöld sem fela hugsunarfátækt sína á bak við grímu hefðbundinna venja eru í hlutverki grafarans. Því er nauðsynlegt að benda yngri kynslóðum á jóga lífsins.

Öll fyrri jóga sem gefin hafa verið af hinu hæsta, byggðust á tilteknum þáttum lífsins. Nú þegar dagar að öld Maitreya, er þörf á jóga sem samanstendur af öllum þáttum lífsins, sem umvefur allt og afneitar engu. Minnumst biblíudæmisins um unga fólkið sem fórnaði sjálfu sér á bálið og öðlaðist með því krafta.

Þú getur kallað það jóga lífsins. En rétta nafnið er Agni Jóga. Það er einmitt eldspátturinn sem gefur þessu jóga sjálfsfórnað nafn sitt. Í öðru jóga minnkuðu hættur við iðkun, en í þessu jóga eldsins eykst hættan, því eldurinn sem umliggur allt, birtir sig alstaðar. En það leyfir einnig stjórn á fínustu orkusviðunum. Eldurinn leiðir ekki burt frá lífinu; hann leiðir eins og traustur viti til fjarlæggra heima. Hvað annað en eldurinn gegnsýrir ómælanlegan geiminn?

Fögnum því blossandi lífinu með gleðibrosi.

Agni Yoga

643. Einu sinni var jógi spurður hvernig hann mótaði geiminn sálrænt. Hann svaraði: „Útgeislun sálarorkunnar eru eins og ilmur af blómum. Hvers vegna að hemja það sem stígur upp til hæsta **Aum**? Fínasti eterinn tekur upp strauma sálarorkunnar og fólk andar því að sér; þannig koma áhrifin fram.“

Það eru fjórar leiðir til fullkomnunar: að taka á móti gjöfum Fræðslunnar; frelsun frá sjálfinu; birtingarmynd hugrekkis og þekkja allar hættur; að læra að láta óvini vinna fyrir almannaheill.

Óendanleikinn I

Óendanleikinn I

55. Takmörkuð vitund dregur aðeins til sín ófullkomna strauma. Kraftur sköpunargáfu bregst við kalli andans og geta vitundarinnar samsvarar kringumstæðum sem andinn skapar. Viðbragðslögmálin eru beinlínuleg. Kosmíska orkan knýr skapandi hvata og er mest þar sem viðleitin er mest. Ef maðurinn myndi skilja hið mikla gagnkvæma aðdráttarafl myndi hann oftarnýja orku sína í átt að kosmískri sköpunargáfu. Ákallið er mikill segull. Trúin á að ákallið **Aum** sé árangursríkt þegar það er meðvitað framkvæmt af andanum, er byggð á visku. En það sem óábyrgur andi kallar fram, er aðeins högg til baka. Allar orsakir og afleiðingar koma saman í ákallinu.

Andi þess sem ákallar, vekur og kallar upp hinn kosmíska kraft. Andinn sem ákallar óendanleika til hjálpar mannkyninu, hjálpar þróuninni. Andinn sem þekkir ekki ákallið mun ekki nýta öfl óendanleikans.

Hjartað

Hjartað

205. Það er lofsvert að verja tákn drottanna. Það er gagnlegt að þjálfast sig í að skilja hversu nánir drottnarnir eru. Rétt eins og það er ómögulegt fyrir mann að vera án matar, getur hann ekki lifað rétt án þess að halda nálægð við Helgiveldið. Líkjum ekki leitandanum við hallandi staur sem hefur stuðning af öðru, heldur við staðfastann verjanda sem eykur krafta sína með því að vera reiðubúinn að rísa upp í vörn hvenær sem er. Þó að þú sért nægilega meðvitaður um hið eina ljós, þá segi Ég enn og aftur, að þú getir aukið kraft þinn. Jafnvel krossinn sjálfur er máttlaus án hjartans. Jafnvel hreinasta prana kemst ekki inn í illt hjarta. Jafnvel **Aum** gagnast ekki svikulu hjarta. Höfum þetta í huga, svo að engin haldning komist að hjartanu. Að hafa dæmi um andsetningu fyrir augum þér sérðu hvað tapast á þessum dögum skammarlegs veikleika.

Eldheimar I

Eldheimar I

84. Gleytum ekki að hvert augnablik hlýtur að lúta að nýja heiminum. Þið sjáið að við upptalningu heimanna virðumst Við sleppa hugarheiminum. Þetta er ekki af tilviljun. Hugarheimurinn er lifandi hlekkur milli fíngerða heimsins og eldheima. Hann kemur inn sem það afl næst eldheiminum. Hugsun er ekki til án elds og eldur umbreytist í skapandi hugsun.

Birtingarmynd hugsunar er þegar skilið; við skulum líka átta okkur á eldinum mikla – **Aum!**

Eldheimar I

126. Í stað Diplodocus stökkva kengúrur; í stað Pterodactyl fljúga blökur; í stað drekans, eðlur. Hver er meiningin með þessu? Getur það verið hnignun? Reyndar er það aðeins aðlögun. Að sama skapi myndi kylfa Herkúlesar aðeins vera sjaldgæfur safngripur nú á tímum. Þannig, einnig í lífinu, ætti að skilja þróun, ekki sem vöxt hnefans, heldur sem þéttingu andans. Frá sveiflu kylfunar skulum við snúa okkur að nýjum skilningi á daglegu lífi. Þáttur eldsins er tignarlegur, en jafnvel á hann þarf að læra í daglegu amstri. Það er ekki rétt að klæða hetjur í skikkjur eingöngu og svipta þær öðrum klæðum. Þróun ætti að koma úr lífinu, meðal lífsins og fyrir lífið. Fegurð þróunar er ekki afstæð, því afstæði er misskilningur. Maður ætti að muna þetta hugtak um þróun sem lífsnauðsynleg getu; þannig munum við nálgast flóknustu formúlurnar, þar sem táknið **Aum** verður ekki áletrun heldur tjáning hæsta þáttarins. Við skulum þjálfva vitund okkar að þessu.

Eldheimar III

Eldheimar III

525. Fræðarinn hefur verið spurður hvað leynist á bak við hina eldlegu blæju. Þegar hann bar fram orðið **Aum** — skildi enginn fulla þýðingu hæsta aflsins. Fólk hefur spurt hvort þessi ofurkraftur geti einnig komið fram meðal jarðneskra sköpunarverka. Það hefur komið fram að það sé mögulegt. Fólk varð aftur ruglað, því að ef þetta vald liggur utan frumþáttanna þá virðist ómögulegt fyrir neinn að aðhyllast það. Fræðarinn hefur sagt að engin jarðnesk orð séu til að tjá hæstu útgeislun, en stundum má sjá merki þeirra. Leyfðu okkur að læra að beita athygli.

Eldheimar III

597. Það má alls staðar sjá hvernig fólk sundurgreinir eitt hugtak á margan hátt. Sálræn orka er fíngerð, eldheit, guðleg, **Aum**. Þannig er sami þátturinn kallaður mismunandi nöfnum og við hvert þeirra er gert ráð fyrir að betri skilgreining sé tekin upp. Með því að tvöfalda athygli okkar sjáum við að slíkar sundurgreiningar eru ekki gagnlegar. Það er aftur kominn tími til að hefja samsetningu. Maður ætti eindregið að staðfesta merkingu jarðneskrar tilveru. Það er nauðsynlegt að einfalda það. Umfram allt skulum við muna að leiðin er löng og að það verður að sýna þolinmæði og hugsun um allt sem

gagnlegt er á veginum. En þessi nauðsyn ætti að gefa fulla gleði í sjálfum sér. Án þessa eiginleika verður hjartað enn ringlað og þar með veikleiki leiddur inn. Sömuleiðis ættu menn að gera sér grein fyrir því að hugrekki er óaðskiljanlegt frá gleði. Jafnvel erfiðasta afrekið getur ekki verið niðurdrepanði. Þræll getur stritað í þunglyndi, en eldsandinn umbreytir öllu með mikilli lýsandi gleði. Og hlýjan streymir fram af gleði. En minnið á, að gleði, hlýja og eldur býr í hjartanu. Vertu óhræddur við að minna á slíka íbúa hjartans. Þegar öllu er á botninn hvolft man fólk eftir hjartanu og hver og einn elskar hlýju og kallar það hjartahlýju. Þess vegna skaltu vita hvernig á að tala við alla um það gleðilegasta, með einföldustu orðum og orðasamböndum sem henta öllum best. Bankið þannig að eldheitum dyrum mannsálarinnar.

Ákallið

Ákallið

3. Læknar geta verið sannir hjálpendur mannkynsins við að upphefja andann. Þeir verða þó að auðga vitsmuni sína með áhrifum hjartans. Fáfróðum afneitara er varla mögulegt að stunda lækningar. Læknirinn verður að vera góður sálfræðingur, og hann má ekki virða að vettugi hina undraverðu andlegu orku. Það er ekki að ástæðulausu að í upphafi þessara skrifa um **Aum** skuli vera minnst á lækna. Nefna skal alla þá sem geta stuðlað að tengingu manna við hinar æðri orkutegundir.

Ákallið

4. Hafi jarðnesk efni svo fjölbreytileg áhrif á mismunandi manngerðir, hversu miklu margbreytilegri eru þá ekki áhrif hinna æðstu orkugeisla! Áður fyrr skildu menn að nauðsynlegt var að samstillta lífkerfið fyrir rétta móttöku æðri geisla. Í þeim tilgangi hafa Hinir vitru bent á mátt heilagra ákalla. **Aum**, hljómað sem Óm, var slík samstillt viðleitni með tóna. Bænagjörð og hugræn einbeiting eru ágætar aðferðir til að skapa heilbrigt andlegt ástand. Menn stuðla að andlegri einbeitingu hver með sínum hætti. Það getur verið með tónlist, söng eða dansi; en einnig eru til dæmi um grófar aðferðir sem leitt hafa til æðis og vímu. Margan villustíginn hafa menn gengið, en mestu hefur skipt súa viðleitni að skapa sérlega upphafið hugarástand til að stuðla að móttöku hinna æðri orkugeisla.

Ákallið

6. Í djúpri íhugun sjáið þið Okkar leið. Við erum tilbúnir að hjálpa hvenær sem lögmálið leyfir. Það veldur Okkur sorg þegar Við sjáum fólk, sem ekki hefur náð markalínu frelsunar, kasta sér út í hyldýpið eins og viti firrt. Hve mörgum hugsunum er ekki varið til að ná hinum einfaldasta og besta árangri? Samt dirfast vitfirringar að ráðast á Hið æðsta á meðan þeir eru enn hjúpaðir myrkri. Þetta er líkt því að kasta steini í öldur hafsins. Það er rétt, hann kann að skapa litla skvettu, en hann getur tæpast haft áhrif á hinn máttuga straum. Þannig er því háttað um allar árásir á Hina miklu andlegu orku. Hið villimannlegasta áhlaup tvístrast á bjargi hins ósigrandi anda. Gort hinna myrku afla er aðeins til marks um brjálsemi þeirra. Almáttugt **Aum** sigrast á ofsafengnustu árás brjálseminnar.

Ákallið

13. Við þurfum að skilja það í hjartanu að maðurinn er ekki slitinn úr tengslum við æðri heimana. Slík staðföst vitund hjálpar við að þekkja eitt hið mesta undur — hversu hátt upp í háloftin sem svifið er, hvaða flug sem hægt er að gera sér í hugarlund — ætíð finnast háleitir hugsanir svífandi frjálst um öll svið. Íhugið — hugsun frá óendanleikanum berst um alla heimana. **Aum** er máttur Náðar. Þegar í fjarlægri fortíð þekkti fólk hina guðdómlegu alvisku í formi alls staðar nálægrar orku.

Er því ekki hugsun frá óendanleikanum mikið kraftaverk?

Ákallið

18. Hve margir láta sig einhverju skipta hugsanir úr geimnum? Það er áhyggjuefni að sjá hversu fáir þeir eru. Er mögulegt að lifa allt sitt líf án þess að hugsa nokkru sinni um Hið æðsta? Dæmi um svo sljóa tilveru blasa við augum. En enginn skyldi nokkru sinni undir neinum kringumstæðum setja sig á bekk með því lægsta. Við skulum gera okkur grein fyrir því hvað maðurinn meðtekur, þó ekki sé nema fyrir eina tilraun til að nálgast hina fjarlægu heima. Slík viðleitni aðskilur manninn frá öllu því sem er lágstætt. Ein sýn inn í hina fjarlægu heima er nægileg til að umbreyta öllu lífi mannsins. Að skilja, þó ekki sé nema hluta af lífi æðri heimanna, jafngildir því að eignast til frambúðar lifandi minningu. Slík viðleitni er þá þegar uppljómun vitundarinnar. **Aum** er máttur Náðar, og hjálp er nálæg öllum sem setja stefnuna í átt frá strönd hins efnislega. Jafnvel hinar smæstu tilraunir til að nálgast hugsanir úr geimnum skyldi virða.

Í stað vantrausts og afneitana lát samhljóma hinna fjarlægu heima enduróma. Sérhver skynjun fjarlægra radda er þá þegar sigur yfir fjarlægðum. Sumir þekkja tónlist himnanna og söng geimsins. Fáir hafa

nálgast það þrep, samt sem áður eru þessir ummyndarar lífs meðal okkar hér á jörðu. Við skulum standa vörð um slíka sendiboða fjarlæggra heima.

Ákallið

23. Sérhver steinn á jörðinni er skapaður af hugsun. Allir hlutir hafa þróast fyrir skapandi mátt hugsunar. Berum virðingu fyrir öllum sköpuðum hlutum. Sýnum ófullkomleika umburðarlyndi, því að allir skaparar voru einhvern tímann ófullkomnir. Allir eiginleikar eru áunnir ávextir vinnu og álags. Með því að skilja það lærum við að bera virðingu fyrir sköpunarhæfileikanum. Byrjum með hinu smáa að læra að þekkja hið mikla. Áður en maðurinn getur byrjað að tóna **Aum** á réttan hátt, þarf hann að vera gagntekinn virðingu fyrir mikilleika sköpunarinnar.

Þannig verður hugtakið um mátt Náðar hin fegursta gjöf. Aðeins hin besta viðleitni öðlast umbun hennar. Það er auðkenni hins besta að vera í samræmi við Hið æðsta lögmál; þráður tengir eitt við annað — sé hann óþaninn hangir hann laus í geimnum.

Ákallið

25. Hví að tóna **Aum** þegar mögulegt er að biðja? Að innihaldi eru **Aum** og bæn eitt og hið sama, en vegna þess hve hljómurinn **Aum** er ævafornt og hreinn eru áhrif hans máttugri. Íhugum hljóm Hins æðsta hugtaks. Orðið sjálf er sérstök bylgjuhreyfing; slík endurómendi sveiflutíðni er nauðsynleg til að viðhalda samræmi í geimnum.

Atorkumiklir andlegir leitendur biðja ekki fyrir sjálfum sér.

Ákallið

26. Fólk mun koma og fullyrða að jafnvel hin æðsta fræðsla fullnægi því ekki. Enn þráir það eitthvað annað. Spyrjið hvaða persónulegs ávinnings það óski sér — það er ekki rangt að spyrja þannig. Óánægja þess sprettur oft en ekki af löngun eftir persónulegum ávinningi. Óendanleikinn freistar ekki slíkra hræsnara. Eini áhugi þeirra felst í brennandi leit að efnislegum unaði. Þeir munu ekki dvelja lengi í nálægð fræðslunnar; þeir hverfa á braut jafnskjótt og þeir skynja að markmiðið er andlegt en ekki efnislegt. Einmitt þannig fólk verður að hinum verstu svikum þegar það finnur ekki sjóði silfurs. Því mun hvorki máttur Náðar né **Aum** hafa áhrif á það né upplýsa — hið kolsvarta hjarta er áfram svart og verður að ösku.

Ákallið

28. Særingar eru óhæfa og glæpur gegn mannkyninu. Ekki má líta á særingar sem rangindi gagnvart einum einstaklingi, afleiðingar þeirra eru miklu mun

viðurstyggilegri — þær ganga gegn alheimslegri framvindu og beina truflunum inn í hin yfirjarðnesku svið. Þó að særingarmanni mistakist að koma höggi á andstæðing sinn, er ekki þar með sagt að högg hans hafi ekki hitt menn annars staðar, ef til vill í mörgum löndum. Sending illviljans getur fundið festu þar sem síst er búist við. Ómögulegt er að gera sér grein fyrir öllum þeim fjölda dauðsfalla og veikinda sem illur vilji hefur orsakað! Þessir svermar af klóm berast um geiminn, og enginn getur séð fyrir hvar sá eitraði hópur stingur sér niður. Sterkur andi verst illum sendingum, en einhvers staðar mun veiklundaður maður smitast af þeim. Hið kosmíska tjón sem af þessu hlýst er ekki hægt að meta. Einungis hinn máttugi hljómur **Aum** getur skapað samhljóm mitt á meðal hinna ómstríðu sveiflna. Jafnvel máttur Náðar getur ekki verkað með fullum krafti, ef hann þarf að yfirvinna hið illa á leið sinni. Brýnt er að vara mannkynið við öllum særingum.

Ákallið

29. Enginn skyldi gera gys að bæn. Jafnvel þó hún sé frumstæð, er hún samt sem áður vitnisburður um andlega leit. Það hæfir ekki manni að gera gys að virðingarverðustu viðleitni meðbróður síns. Maðurinn hefur engan rétt til að gera lítið úr fórn til Hins æðsta. Venjulega gerir lítilmótlegt fólk sér sérstakt far um að ráðast á bænir annarra. Fyrir því er **Aum** og aðrar bænir tilefni háðs og spotts. Oftast er svo lítilmótleig vitund afleiðing grófrar fáfræði.

Ákallið

31. Engin trúarbrögð hafa nokkru sinni krafist byggingar mustera. Þau hafa risið eitt af öðru sem merki virðingar. Hin upprunalega kenning hefur alltaf verið andleg og afdráttarlaus. Það er aðeins á síðari tímum að lögmál andans hafa verið sett undir jarðnesk boð og bönn. Hversu margir hinna bestu vængja hafa ekki sviðnað af jarðneskum eldum! Hefjum okkur yfir allar úreltar erfikenningar til að geta flogið upp á við eftir megni. Látum því hinn helga samhljóm, **Aum**, fylla hjartað Náð eins og á bestu tímum mannkynsins.

Ákallið

32. Við verðum oft vör við að merking orðsins samhljómur er misskilin. Sumir ímynda sér hann sem hávært hljóð, en samhljómur getur verið jafn lágvær og hljómur hjartans. Því það er hjartað sem syngur; það endurómar og fyllir allt lífkerfið sérstakri orku. Sjálf bænin, **Aum**, getur einnig verið í hjartanu, en hún gefur frá sér sömu geislun og hið framborna hljóð.

Venjum okkur við tjáningu hjartans. Ekki er hægt að tjá betur stöðuga viðleitni sína með neinu öðru en bæn hjartans.

Ákallið

79. **Aum** hljómar ekki sem orð, heldur sem hugtak. Sá sem skilninginn hefur mun skynja hljóminn sem er í samhljóðan við tónlist himnanna. Fágætt er að heyra þennan enduróm himnanna með jarðneskum eyrum, en hinn fáfróði heldur að það sé aðeins suð í eyrunum. Göngum því þar sem óendanleikinn sjálfur hljómar.

Ákallið

82. Sá sem veit hvernig á að greina tilveru æðri heimsins í hinu smæsta er þegar kominn á veginn sem liggur upp á við. Það er vissulega nauðsynlegt að tengjast æðri heiminum í öllum orðum og gjörðum. Leiðin mun verða löng ef slík hollusta er ekki viðhöfð. Umlukinn þéttasta myrkviði jarðneskra aðstæðna getur maðurinn samt beint för sinni í átt til æðri heimsins, og þessi heimur fegurðar verður honum þá ætíð nálægur. Þó andinn dvelji í jarðneskum líkama, lærir hann samt að renna inn í æðri heiminn eins og hann sé að snúa aftur til sinna eigin undursamlegu heimkynna. Maðurinn hefur heimþrá til áttþaga sinna sem þó eru aðeins stundlegir; hve miklu sterkari er ekki taugin sem dregur hann til síns eilífa föðurlands! Aðeins óskapnaðurinn getur falið fjársjóðinn sem með réttu er eign mannsins. Hljómur samræmis sigrast á upplausn óskapnaðar. **Aum!**

Ákallið

83. Kraftaverk geta ekki verið óeðlileg fyrir anda sem er eitt með æðri heiminum. Allir óvenjulegir jarðneskir atburðir eru brot af hinum æðsta heimi, eða með öðrum orðum sagt, brot af raunveruleikanum. Hinn sami hljómur samræmis opinberar hinar leyndu dyr. Veitið samt eftirtekt smæstu merkjunum um æðri heiminn. Af slíkum smáum fræjum vaxa há og mikil tré.

Gaumgæfið öll ummerki með athygli. Látið ekki hina meiri vitnisburði fara fram hjá ykkur sem þið, hjúpuð blekkingu holdsins, kunnið að álíta að séu ekki athygli verðir. Holdið er grófgert, en hjartað slær í takt við æðri heiminn. **Aum!**

Ákallið

90. Jarðnesk hugsun getur komið efnisþéttum hlutum á hreyfingu — af því má gera sér í hugarlund mátt skapandi hugsunar æðri heimsins. Sagt er að þegar hugsunum lýstur saman leiði það til sannleika, þannig setja menn fram mikil sannindi án þess að vita af því. Sannlega, sá leyndardómur sem vitringar heimsins hugleiða mest er hinn skapandi máttur hugsanaorkunnar.

Einmitt, það er ekki ein hugsun, heldur samfléttaðir straumar hugsana sem mynda spíralrás sköpunar. Hægt er að tilfæra margar vísindatilraunir því til sönnunar, en fyrst af öllu er nauðsynlegt að uppgötva hinn efnislega kraft hugsunar. Ef hægt er að hreyfa léttu hluti með krafti hugsunar, er hægt að ímynda sér að slíkt þróist áfram út í hið óendanlega. Ekki síður efnisleg en andleg eða siðfræðileg rök geta gefið vísbendingar um hinar æðri stærðir. Menn verða að gera sér ljóst að orka þeirra getur valdið feikimiklum afleiðingum. Mönnum hefur verið treyst fyrir mætti hugsunar, en hana má nota vísindalega og skynsamlega, eða sóa henni til skaða fyrir alla tilveruna. Þannig getur bænin verið mikil vísindatilraun og sönnun.

Þegar ég mæli fram, „Aum,“ hef ég gagn fyrir heiminn í huga.

Ákallið

95. Lögmál alheimsins eru óhagganleg, en samt getum við séð greinileg frávik frá þeim. Ef við skoðum karma sjáum við að einnig er hægt að breyta karmískum böndum, alveg eins og tímabilið á milli jarðvista getur verið breytilegt í mismunandi tilfellum — allt frá andartaki til mörg þúsund ára. Þeim sem ekki þekkjast til getur virst það ruglandi hvernig slíkur óhagganleiki getur samtímis verið svo breytilegur. En slíkt þekkingarleysi sýnir aðeins fram á að skilning skortir á dýpt og umfangi tilverunnar.

Fólk skilur heldur ekki hvaða orka er hinn ákvarðandi þáttur. Hugsunin er hinn grundvallandi þáttur á öllum sviðum alheimsins; hún getur breytt karma, hún getur ákveðið tímasetningu, hún opnar dyr og hún getur lokað þeim. Hún myndar geislavængi út frá öxlunum. Hún getur leitt manninn að mörkum æðri heimsins eða varpað honum í hydýpið. Virkni lögmála hvílir á hugsun. Hin mikla viska hugsunar er hlíf og vörn gegn ringulreið óskapnaðar. Í raun ræður hugsun ríkjum yfir æði óskapnaðarins.

Lögmál alheimsins eru sannarlega óbreytanleg, en þau eru upplýst hugsun og hæfa því markmiðinu. Skilningur á réttu gildismati er nauðsynlegur til að geta áttað sig á virkni lögmála.

Höfum því ætíð skapandi hugsun í minni. Aum!

Ákallið

114. Í mörgum ritum hefur Aum verið útskýrt í smáatriðum. Fínleiki sveiflutíðninnar, viskan í óminu og fegurð formsins hafa verið þekkt um langt skeið, en ef hjartað er ekki lifandi mun jafnvel slíkt „sesam“ ekki opna lásinn.

Aftur er nauðsynlegt að minna sig á rétt gildismat og að efla grunnkjarna hjartans. Hart hjarta hefur ekki aðgang að **Aum**.

Ákallið

117. Tár og munnvatn breytast í samræmi við ástand andans. Hver andardráttur er efnafræðilega mismunandi. Erfitt getur verið að rannsaka venjulegan andardrátt, vegna þess hve yfirborðslegur hann er, en andvarp sem veldur skjálfta í lífkerfinu gefur ýmislegt til kynna. Sjá má að djúpt andvarp veldur stundum einhverju sem líkist innri krampa. Slíkur taugasamdráttur gefur vísbendingu um aukið útstreymi andlegrar orku. Í samræmi við tilhvötina mun andvarpið örva starfsemi ákveðinna líffæra sem breyta efnafræðilegri samsetningu andardráttarins. Þegar **Aum** er borið fram verður til andardráttur sem hefur mjög heilnæma efnafræðilega samsetningu.

Ákallið

129. Við fögnum hverjum lækni sem hefur löngun til að rannsaka grundvöllinn að betra sambandi heimanna. Þegar hið þrefalda tákni leiðir til þríeiningar, verður nauðsynlegt og brýnt að rannsaka lífkerfi mannsins. Grundvöllur þrískiptingarinnar getur birst um allt lífkerfið. Fræða þarf lækinn um fíngerða heiminn og æðri heiminn. Hann getur aðeins öðlast skilning á hinu fíngerðasta ástandi líffæraanna með því að taka til greina slíkar upplýsingar. Fyrir slíkum manni er **Aum** ekki innantómt hljóð.

Ákallið

132. Til viðbótar hinum mörgu skilgreiningum á orðinu **Aum** skulum við rifja upp að: A er hugsun — grunnurinn; U er ljós — frumorsökin; M er leyndardómur — hið helga.

Ákallið

142. Vitfirringar, þeir þekkja ekki sinn innri mann! Venjulega átelur fólk siðspillingu, en er ekki hugsunum kastað á glæ? Er ekki hin mikla gjöf, sem áunnin er með svo miklum erfiðismunum, að engu gerð? Hugsun, hin mikla gjöf fræðarans, glatast við athafnir sem stjórnast af fáfræði. Þannig eru menn jafnvel reiðubúnir að svíkja sína eigin plánetu, svo fremi þeir þurfi ekki að hugsa.

Við höfum nú þegar bent mörgum sinnum á mikilvægi hugsunar, og Við munum aftur koma að þessu efni. Sjúkum manni þarf að gefa lyfin sín oftar

en einu sinni, því erum Við óþreytandi við að minna á fyrsta grundvallaratriðið — Aum!

Ákallið

207. Aum, í æðra tíðnisviði sínu, lyftir vitundinni á það stig sem best er fallið til athugunar á andlegri orku. Það er gleðiefni þegar hægt er með einföldum aðferðum að framkvæma mjög mikilvæga og lýsandi tilraun.

Ákallið

215. Mögulegt er að hitta fyrir fólk sem er svo neikvætt að því finnst eitthvað óviðeigandi við orðið Aum. Það mun spyrja: „Hvers vegna hafa önnur fögur tákni gleymst? Hver er tilgangurinn með því að minnast ekki á önnur háleit hugtök?“

Svörum: „Engu hefur verið gleymt, ekki hefur verið gert lítið úr neinu og ekkert hefur verið eyðilagt. Við lítisvirðum ekki, né erum Við haldin hroka. En enginn getur rænt hugtakinu Aum fornum uppruna sínum með mikilsverðu þreföldu gildi sínu. Leggið ekki til hliðar hin grundvallandi tákni. Reynið að ávinna ykkur mannúð í stað þess að sýna fáfræði með neikvæðu viðhorfi. Sýnið að ykkur sé annt um öflun þekkingar. Vinnið sigur með kærleikanum!“

Ákallið

241. Það má gefa þá skýringu að bókstafirnir þrír AUM merki fortíð, nútíð og framtíð. Þessi skilningur á sinn grundvöll. Grunnurinn er fortíðin, Ljosið er nútíðin, og að nálgast Hið helga er framtíðin. Þeir sem koma með hinar ýmsu túlkanir hafa vissulega í huga að útskýra með sem bestum hætti; en slíkar skýringar eiga oft rætur sínar að rekja til jarðbundins skilnings. Hugsun er óheft af fortíð, nútíð og framtíð; hún er jafn eilíf og óendanleikinn. Til að hægt sé að ræða um óendanleikann þarf að endurskoða allar viðmiðanir; þar af leiðir að hugtökin endanlegt og óendanlegt verða víðtækari. Um óendanleikann gilda engar einstrengingslegar túlkanir, vegna þess að óendanleikinn felur allt í sér.

Þegar við því ræðum um umfang grundvallaratriðanna, skulum við varast að beita jarðneskum mælikvörðum. Við skulum sérstaklega gæta að því að byggja hugtök okkar ekki á hinu endanlega, því að þegar á allt er litið er hið endanlega alls ekki til.

Ákallið

252. Eftirfarandi túlkun á Aum leggjum við einnig fram: Fyrsti stafurinn er grunnurinn; annar stafurinn birtist í fíngerðum orkutegundum; sá þriðji er

hið ósegjanlega í eldi og tign. Sérhver túlkun leiðir til hinnar sömu þríeiningar, sem ekki verður hjá komist frekar en sannleikanum.

Einnig er sagt að hin almenna merking orðsins já, sem samþykki, sé hin sama. Orðið má finna á öllum tungum; stundum hljómar það jafnvel á hinu ytra sviði. Við skulum því ekki sökkva okkur um of niður í útskýringar sem oft hefur verið breytt. Aðalatriðið er að kjarni hugtaksins haldist óbrenslaður. Megi stöðugleikinn vera markmið okkar.

Ákallið

317. Spyrja má: „Hvert er sambandið á milli **Aum** og gagnlegra stofnana?“ Bæði eru þau tjáning samræmis, því ekki er mögulegt að aðgreina háleit hugtök. Aðeins fordómar eru svo blindir að sjá ekki þær brautir sem leiða til einingar.

Ákallið

326. Hugsanir óþekktra manna vekja einnig leynda þakklátssemi . Sérhver góð hugsun hlýtur mikið þakklæti. Það er ekki okkar að segja til um hvar söngur þakklætisins mun hljóma. Þakklæti þarfnast ekki skilgreiningar. Hinn fegursti söngur þakklætis hljómar á stundu gleðinnar; en hugsun slíkrar gleði hlýtur að eiga sér upptök hjá einhverjum.

Segjum með þakklæti — **Aum!**

Ákallið

340. Mörg fögur hugtök hafa verið afbökðuð. Hugtakið um fyrirgefningu alls hljómar fagurlega, en menn hafa stuðlað að því að gera úr því afskræminguna: „Hinir æðri kraftar fyrirgefa allt,“ og þá um leið alla glæpi. Aðalatriðið felst þó ekki í fyrirgefningunni, sem er vissulega möguleg, heldur í því að lifa lengur en verknaðurinn sem framinn var. Réttlátt er alheimslegt lögmál lækninga. Meðhöndla þarf sár með aðferðum læknisfræðinnar. Líkaminn þarf tíma til að græða sár sín, því hinn skemmda vef þarf að lagfæra. **Aum** tónað í réttum samhljómi getur stuðlað að því að sár grói. En samhljómar lita og ilms geta því aðeins komið að gagni að hin andlega orka leyfi slíka samvinnu.

Ákallið

347. Samhljómur **Aum** minnir á orkuna sem ummyndar í leyndum mikilfenglega möguleika í eldi hugsunar.

Ákallið

503. **Aum** er sameining á hinum bestu sveiflum; það þýðir að í návist slíkrar samfjöllunar er nauðsynlegt að leitast við að skynja á meðvitaðan hátt bestu eiginleikana. Hreinsið hugann af öllum tálmandi hégóma. Forðist að rækta með ykkur þykkju og gremju. Lítið á hverja klukkustund sem upphaf á fyrirfram ákveðnu starfi. Nauðsynlegt er að bæta og aga sjálfan sig í þeim tilgangi að ekkert geti staðið í vegi fyrir endurnýjun vitundarinnar.

Ákallið

561. **Aum** getur hljómað, alveg eins og hinar æðri sveiflur, til samstillingar á andlegri orku. Allar hörpur þarf að stilla; því er enn frekari ástæða til að koma hinni andlegu orku í friðsælt ástand, vegna þess að hún er móttækileg fyrir öllum kosmískum sveiflum. Í fornum umræðum um grundvallarorkuna var það einmitt í **Aum** sem frumkjarni slíkra ráðlegginga fólst.

Hversu margvísleg er ekki hin andlega orka! Nokkrir þættir hennar hafa fengið sérstakt nafn. Við skulum snúa okkur að einum háleitum þætti hennar sem nefndur er „vernd.“ Ekki skyldi ætla að þessi eiginleiki sé aðeins til verndar þeim sem sjálfur býr yfir slíkri orku. Hann er einmitt einnig vernd fyrir aðra, því þeir deila orkunni frjállega með honum. Andlegri orku er einmitt útteilt þar sem hennar er þörf alveg á sama hátt og andinn getur deilst. Slíkur læknir veit ekki af því þjáða fólki sem hlýtur lækningu af hans völdum. Þetta er erfitt en blessunarríkt verkefni!

Ákallið

585. Sjá má hversu mikið kosmískir straumar auka svörun ýmissa líffæra. Hægt er að skynja það sem virðast vera breytingar á heyrn og sjón, óþægindi í sólarplexus–stöðinni, þenslu í liðaböndum og glóandi bruna í orkustöðvunum. Smáheimurinn bregst við stormviðri stórheimsins. Hversu mikinn stöðugleika verða menn ekki að finna hið innra með sér! Með hverju er hægt að yfirvinna þenslu umhverfisins? **Aum**, sem hljómur samræmis, er lækandi kraftur.

Ákallið

595. Ósamstillt **Aum** breytist í verkfæri eyðingar. Hið æðsta samneyti breytist í guðlast sé það ekki hreinsað í eldi hjartans. Hugtakið um eld hjartans er oft nefnt hjátrú, en spyrjum vísindamenn, og við munum sjá að hinir bestu meðal þeirra eru sammála um tilveru geislandi orkutegunda. Enginn getur stöðvað rás þróunarinnar með neins konar banni. Hinn fávísi getur valdið umróti á sviðum þekkingar, uppreisnum og eyðileggingu. Það er einmitt með

bönnum sem hinn fávísi vekur upp öldur óskapnaðar, en hið alheimslega lögmál mun vinna bug á öllum myrkum vélabrögðum.

Útrýma verður vanþekkingu.

Ákallið

600. Tákn fyrir sameiningu hinna æðri orkutegunda er **AUM**

Bræðralagið

Bræðralagið

296. Þegar óendanleiki hefur upplýst vitundina er hátíðleiki nærri. Sumir undrast þá staðreynd að bókin Óendanleiki (Infinity) var sett fram á undan bókunum sem á eftir komu. En hvernig er unnt að skilja Hjarta (Heart), Helgivald (Hierarchy), Eldheim (Fiery World) og Óm (Aum) ef ekki er áður búið að minnast á hugtakið óendanleiki? Öll hugtökin sem minnst hefur verið á geta ekki verið í endanlegu formi. Maðurinn getur ekki tileinkað sér neitt þeirra, ef hann andar ekki að sér kalli óendanleika. Er unnt að líta á mannshjartað sem efnislegt líffæri eingöngu? Er mögulegt að staðsetja Helgivaldið í takmörkuðu rými? Eldheimurinn byrjar ekki að skína fyrr en logar hans blossa fram í óendanleika. Ef **Aum** er tákn fyrir æðri orkutegundir, er hugsanlegt að þær séu takmarkaðar? Þannig skulum við bera fram orðið óendanleiki með hátíðleika.